

2015-02-23

Kontakt: c/o
Charlotte Wigermo
Fästningsgatan 19B
291 34 Kristianstad

Miljöavdelningen
Johan Johnmark
Länsstyrelsen i Skåne
205 15 MALMÖ

Bildande av naturreservatet Maglehem i Kristianstads kommun, Skåne län

Undertecknad har på uppdrag av Lunds Botaniska Förenings styrelse tagit del av Förslag till bildande av naturreservatet Maglehems Ora i Simrishamns kommun, Skåne län (Dnr 511-22568-2014).

Lunds Botaniska Förening (LBF) har inget att erinra mot förslaget att bilda reservatet med de skötselåtgärder som beskrivs i förslaget.

LBF är positiv till att man har ett helhetsperspektiv på Österlens sandmarker där en grupp angränsande reservat (inklusive det blivande) länkar ihop områden med värdefulla naturtyper och på så sätt återskapar ett system av sammanhängande 'metapopulationer' för de växter och djur som ingår i naturtyperna. De förslagna åtgärderna är ambitiösa och har goda förutsättningar att gynna den biologiska mångfalden i området.

Förslaget borde bli lite mer konkret i de delar som handlar om hur man ska överföra planterad tallskog till hed och sandstäpp. Finns det tidigare erfarenheter av denna åtgärd, t ex hur snabbt avklingar effekter av röjningsgödsling och sur tallförna? Hur ska inplanteringen av sandnejlika, sandvedel och stor sandlilja gå till? För sandnejlika bör det finnas användbara erfarenheter från Kristianstads Vattenrike, där man använt pluggade plantor från frösådder i växthus/bänkgård, men för sandvedel och sandlilja finns oss veterligen ingen sådan information. Man kan gissa att tillgången på frön av dessa arter är begränsad, speciellt i betade sandstäppsområden med mycket kaniner (som gärna betar av fruktställningarna) och då vinner man mycket på att plantera ut rotade småplantor i stället för frön (större överlevnad). Etablering av tofsäxing kan däremot ske med frön, antingen genom naturlig inspridning (som tycks fungera bra ifall arten redan finns i området) eller genom insädd/utläggning av hö (ifall arten saknas i omgivningarna).

Skapandet av trädesmarker (med eller utan åkerbruk) kan antas gynna ettåriga sandväxter, varför vi också vill påtala möjligheten att plantera in minskande och starkt hotade arter som sandnörel, alvarveronika och klubbveronika på trädesytorna. Dessa arter förekom ofta på sandiga trädesåkrar i det tidigare jordbrukslandskapet. I den mån allmogeåkrar anläggs bör man beakta möjligheten att så in och därmed gynna hotade åkerogräs (för vilka det finns ett speciellt åtgärdsprogram).

Restaureringen av rikkärr/kalkfuktäng nedströms Davidkärr känns som ett lovande projekt, inte minst pga av tillgången på hö från det befintliga kärret. Möjligen bör höstslåttern kombineras med en förslått för att hålla nere den högvuxna vegetation med älgört, nässlor och rosendunört som annars kan ta över (jmf skötselåtgärderna för Sularpskärret i västra Skåne).

Uppföljningsdelen i den blivande skötselplanen (sidan 32) kunde gärna bli lite mer konkret vad gäller metodiken. Det vore t ex bra att föreslå någon form av systematisk uppföljning med fasta provytor. Dokumentation måste också omfatta från vilka lokaler som utplanterade frön eller plantor härstammar.

-På sidan 7 i förslaget står 'malva' sex rader från slutet, bör preciseras.

För Lunds Botaniska Förening

Stefan Andersson
Styrelsemedlem

www.lundsbotaniska.se